

ubetinget heldigste. Jeg vilde tro, at der kunde findes Former, som vare mere formaalstjenlige, for saa vidt man da skal ind paa at indføre dette Princip om Arvet for disse Børn. Jeg vil derfor ogsaa gerne henstille til Udvalget at tage dette Forhold op til grundig og omhyggelig Undersøgelse.

I § 6, andet Stykke, omhandles de Regler, hvorefter der skal gaas frem med Hensyn til Afgørelsen af, hvem der skal udrede Bidraget, naar Faderen enten er død eller rejst til Udlandet. Der siges jo, at dette i Henhold til Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 27 skal udredes af den fælles Kasse, og at det samme gælder, naar der ikke kan paavises en Kommune, hvori han har Forsørgelsesret. Dette vil altsaa for Landkommunernes Vedkommende sige, at Bidraget saa skal udredes af Amtsrepartitionsfonden. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, om denne Bestemmelse i andet Stykke af § 6 skal forstaas saaledes, at Øvrigheden, hvis den ikke kan skaffe Oplysninger om, at Faderen er her i Landet og ikke er død, er pligtig at foretage den forskudsvis Udbetaling af Normalbidraget til Barnets Underhold, og saa vil kunne opkræve eller forlange sig refunderet direkte af Amtsrepartitionsfonden og de andre respektive Kasser, uden at det skal gaa gennem den Kommunes Kasse, som maaske tidligere har maattet udrede saadanne Bidrag. Jeg mener ogsaa, det er i Overensstemmelse med, hvad jeg før nævnte, at vi i størst mulig Grad skulle stræbe efter ikke at bebyrde Kommunerne med mere Arbejde end nødvendigt. I § 8, hvor Normalbidraget omtales, hedder det, at det skal bestemmes af Overøvrigheden for 5 Aar ad Gangen, hvor stort Normalbidraget skal være. Jeg er nu ikke ganske sikker paa, men jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om det ifølge den Tendens, som jeg paaskønner der gaar igennem hele Lovforslaget, nemlig, at der skal gives et mere fyldestgørende, højere Beløb som Underholdsbidrag til disse Børn, er Mening, at dette Hensyn virkelig skal tages til Retsnesnor ved Afgørelsen af Normalbidragets Størrelse. Thi jeg mener, at dette maa i allerhøjeste Grad paakræves.

Der er en Bestemmelse i § 14, som jeg ogsaa gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Det hedder der: „Udvandringsagenter eller andre, der vidende om Forholdene befordre en Person, hvis Ud-

vandring foregaar i Strid med Reglerne i § 13, ud af Landet, blive ansvarlige for det Beløb, som den bortrejste burde have udredet.“ Mig forekommer det, at denne Bestemmelse ikke vil kunne blive effektiv, thi hvordan skal man kunne bevise, at disse Udvandringsagenter have været vidende om, at den paagældende skulde betale saadanne Underholdsbidrag? Det er givet, at det paa langt nær i alle Tilfælde vil kunne være den paagældende Agent bekendt. Skal man opnaa det, som Paragraffen tilsigter, maa man derfor i alt Fald rette den saaledes, at Udvandringsagenterne tilpligtes at indhente Oplysninger hos Øvrigheden om, hvorvidt der foreligger Krav i saa Henseende. Men ogsaa dette er jo et Spørgsmaal, som kan overvejes i det kommende Udvalg.

Jeg kunde ønske, at der i Loven blev indført en Bestemmelse om, at Moderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn ved Anmeldelsen af Fødselen blev forpligtet til at anmelde, hvor hun har opholdt sig Timaanedersdagen før Fødselen. Det er jo sikkert nok et Forhold, som adskillige af dem, der have haft med kommunale Sager at gøre, ere kendte med, at en Pige, der gerne vil skjule sin Skam, rejser til en anden Landsdel, f. Eks. fra Jylland til Fyn eller omvendt eller til Sjælland eller nogen af de andre Øer, og naar hun saa anmelder Fødselen til Præsten, uden at Præsten har været forpligtet til at kræve disse Oplysninger, som have Interesse for den Kommune, der nu rent tilfældig er bleven Fødekommunen, kan det være overordentlig vanskeligt for de kommunale Myndigheder siden at faa det at vide, hvis de ikke modtage Indberetning fra Præsten, inden Pigen er rejst og maaske er langt borte.

Der var et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Flertallet henlede Opmærksomheden paa, og som jeg ogsaa gerne vilde understrege. Det er dette, om der ikke, naar det er mindreaarige, der er Tale om, Piger under 18 Aar, var Grund til at tage strengere Forholdsregler overfor Faderen til et saadant Barn, om der ikke var Grund til at lade ham betale i hvert Fald en større Del af Underholdsbidraget, end det, der bliver fastsat som det almindelige. Der er maaske ogsaa nogen Grund til at undersøge i Udvalget, om ikke Moderen i alle Tilfælde bør være forpligtet til at opgive Faderens Navn. Jeg henstiller ogsaa dette til Overvejelse.

Jeg skal slutte disse Betragtninger angaaende dette Forslag med at anbefale